

זה עובד בתאוריה, זה תמיד מצליח בסרטים. אבל הפעם, מה לעשות, החיים אינם תאוריה וגם לא סרט- זה לא עבד.

הדברים, הם נראו רע בתא הטייס, ורע לא פחות לצופים בשדה הרחב שלמטה. הוא התרסק לתוך השיחים בצדו השני של השדה כמה שניות לאחר שהמריא; לא נתן בכלל לאף אחד זמן להתפעל. המריא, והתרסק.

בדממה שאחרי- דלף עשן שחור מגופת מכונת הטיסה המרוסקת, נשמע רעש התרחבות מתכת וקולות טרטור רכים, אולי של המנוע; פסקול של טעויות. כולם עצרו את נשימתם. מישוהו רץ להזמין אמבולנס, וכמה אנשים אחרים רצו אל עבר מה שהיה אמור להיות עד לפני כמה דקות מכונת זמן קינטית.

"הוא שיכנע חצי מהעיירה בשטויות שלו", דודה שלו אמרה לאחר מכן. "הוא והאמצאות שלו שרקדו לו בראש כבר מאז שהיה ילד."

היה לו צריף עץ ליד אחד השדות, מאותם השדות שהגיהו אופק, נמתחו עד התעלפות השמיים, עד כאוב הלב.

בקיץ היתה הרוח פורעת בקני החיטה, וגלים זהובים, חרישיים היו שטים בה, והשקט השורשי שכבש את העולם מילא נפשו בתוגה. אם היה נכנס פלוני לבקתה, היה מוצא מצבור דפים ושרטוטים ומפות ותרשימים ותוכניות וכהנה, מנועים ובוכנות ומיסבים וצירי ברזל, גלגלים וגלילים, יריעות מתכת- הן נראות לנו כמו כנפיים מסויימות, אם היינו צריכים לנחש היינו אומרים, מישוהו כאן בונה איזו מכונת טיסה שהיא, ושתי קלטות של 'בחזרה לעתיד' אחד ושתיים. "שלוש זה כבר בדיחה", לזרוס היה מסביר.

וכמו שדודתו הצהירה, ואולי, מי יודע היה בכך גם מן האלמנט של האזהרה- ולזרוס היה מסכים עמה- אכן חלם על כך מאז היותו ילד. ומאז היותו ילד הוא ידע, הוא נשבע- יום אחד יגשים את החלום.

"הזמן הוא כמו מוסיקה, את שניהם מרכיבים תווים, על אדם רק להבין מה הם." נהג לומר, "אתם מבינים הזמן הוא רק קונספט, לפי תורת היחסות של כריסטופר קולומבוס, ניתן למדוד את מעבר הזמן אך ביחס לדבר מה אחר, עץ נע ברוח, אדוות נוסעות במים, פרפר דואה הלאה, שעון, כל אחד מאלה הנו מדיד."

ומכיוון שאנשי העיירה מעולם לא שמעו על אותו כריסטופר קולומבוס זה ועל תורת היחסות שלו (שלא לדבר חלילה על אלברט איינשטיין), ובודאי שלא הבינו דבר בעניינים פיזיקליים מסובכים כגון אלה הנוסבים סביב הזמן ומדידתו, פרפרים או לא- הם רק משכו כתפיים, הנהנו בראשם והמשיכו במלאכתם.

ולא, לא ממש הטריד אותם שמסתובב להם משוגע בין הרגליים, זו הדיעה שרווחה, אדרבא, הם דווקא די אהבו את השטויות שלו, כמו שדודה שלו היתה אומרת. זה שיעשע אותם, ונתן להם לזרוס

תקווה, ויותר מכך- איפשר להם את ההצצה אל עולמות שעליהם לעולם לא היו יודעים אלמלה הוא.

היתה תקרית, התקרית המצערת (שהתרחשה עקב משגה, עלינו להסביר), בה הטריד לזרוס ממנוחתו איזה שער מוכח לגיהנום שנפער על מלוא הדרת ציריו המתנדנדים, החלודים במרכז אחד השדות, ונשאב לתוכו בעל השטח ביחד עם הטרקטור והכלב שלו, עוד באותו היום. אך מלבד אותו הארוע ש- שוב אנו חשים את הצורך להזכיר; חל עקב טעות, ובכן, אולי למען דיוק נגיד רשלנות- אכן נמנה על העבר הרחוק, לא נשמעו תלונות רבות בקרב האוכלוסין המקומי.

ובכל אופן, נשוב לרגעים להווה, ואנו מזכירים את המלה הזו- הווה- בזהירות, כי אם לזרוס היה כאן, היה הלה פורץ בצחוק וקורא, הא! מהו ההווה? האם הווה הנו חמש שניות של ארועים עכשוויים, שנייה אחת? שבריר שנייה? ישנה כאן איזו מורכבות אירונית הנובעת מאלמנט ההשהייה, מהירות מעבר המידע מן המציאות ולמוח וממנו להכרה, מפני שבאותו הרגע בו כבר מכירה ההכרה בעובדת התרחשות ארוע מסויים, משהו אחר כבר מתרגש וההווה באופן היתולי הופך עבר.

ובכן, בקונטקסט הסיפורי שלנו, כשאנו אומרים ההווה הכוונה לזמן ההתרסקות של אותה מכונת טיסה, ומכיוון שאין לנו ידע רב בנושאים פיזקליים למניהם ומדענים ידועים ששמש למשל קולומבוס, לא ניכנס לפרטי הפרטים של השניות המסוימות, חמש שניות, שנייה אחת שבריר שנייה, ורק נגיד- הנה כולם ניצבים סביב גופת מכונת הטיסה, לא יודעים מה לעשות, משתאים ומנידים ראשים ממלמלים "או" ו"אהה", ארוכים. האמבולנס וכוחות המשטרה הגיעו במהרה, בחנו את עי החורבות, הרחיקו את הקהל למרחק בטוח, וכאשר סיימו נטעו סביב אתר ההתרסקות עשרה מוטות ברזל, מתחו ביניהם סרט צהוב, והתריאו, "אין לחצותו".

שלושה ימים עוד עישן מנוע המכונה סילונים שחורים אל השמיים התכולים. שלושה ימים עוד פקעה המתכת, התכווצה והתרחבה ונאנקה.

ומכיוון שזו היתה עיירה קטנה ותקריות מרגשות לא חלו בה דרך קבע, ניתן להבין מדוע נסבו שיחות היום סביב נושא אחד בלבד, והוא לזרוס. העיתון המקומי לא זכה לפופולריות כזו מימיו, והכתבות אשר עיטרו את העמוד הראשון קבעו את תוכן השיחה היומית; "לא נמצאה גופתו", "להיכן נעלמו העדויות?", "שרידים ללסת תחתונה ייתכן ונמצאו", "הופרכה השארת הימצאות שרידים ללסת תחתונה", "חשד למזימה ממשלתית", "חשד למזימה חוצנית", "האם זה ייתכן?" וכהנה, התנוססו הכותרות בהתאם לממצאי החקירה האחרונים. גופתו של לזרוס לא נמצאה, ולשם צורך העניין, כמו שכבר משתמע מהפרטים הנ"ל- לא נמצאו גם כל שרידים אחרים ממנו; עובדה שהביכה את הרשויות המקומיות, וגרמה לפילוג בין המדענים של הפקולטה למדעים המדויקים באוניברסיטה הכללית.

אך אדם אינו אוהב להרגיש שהוא שארית הפליטה ביקום של אי ידיעה ובלבול, ובתווך בלבול רבתי זה נמצאה כן הסכמה על דבר אחד בלבד- דבר אשר דווקא קירב כן את הנפשות הנבוכות- וזה שלאף אחד לא היו תשובות. לא לאלו שתמיד חשבו שיש להם תשובות להכל, ולא לאלו שאף פעם גם ככה לא היו להם תשובות לכלום. כן, אנו כולנו חלק ממשפחה אחת של אובדי עצות.

שלוש שנים נותרה שם גופת המכונה המעופפת. מזמן כבר הפסיקה לעשן ולהיאנק, ואותם סרטים צהובים אשר איגפו אותה- ואתם גם האיסור נא לא להתקרב הערכאי- התפוגגו אל תוך ארוזיה של זמן ואל תוך הרוח והגשם, ותלו בחלקים על עשר מוטות הברזל שצצו מן האדמה, עקומים.

אף אחד לא טרח להזיזה משם. אולי עדיין קיוו כולם שמשהו עוד יקרה, אולי חשבו שהוא עוד יצא משם איזה יום אחד, עם השרטוטים בידו, והשטויות שלו בראשו. אולי.

אך מעולם לא נמצא הסבר מתקבל על הדעת למה שקרה, ורק אותם המדענים הצעירים, השאפתנים הנמהרים, אלה שחשבו שיש להם את הפתרונות לחידת החומר השחור, הסינגולריות הכבדית ובעיית הזמן והחלל, המשיכו לחקור את הנושא.

וכך לאחר עשר שנים, יום אחד ובלי התראה, נעלמה גופת המכונה המעוקלת, החלודה, הבודדה. אותה אנדרטה לשאלות שאין להן תשובות, לאיחוד, ולמסתורין, נעלמה כלא היתה, ובמקומה, ציץ שם חלון. חלון המשקיף על רצועת נוף פסטורלי, שליו, של שדות ירוקים ועץ, ושקיעה.

אולם שלושה תהומית כל-כך, נוקבת, חודרת נבעה מאותה פנורמה עד כי אף אחד לא יכל להביט אל תוך החלון הזה. במלים פשוטות, זה פשוט היה יותר מדי רגוע. ולמען השם, הם לא יכלו לסבול את זה.

האכזבה היתה כוללת. הם רצו את האנדרטה החלודה שלהם חזרה. הם רצו את

השאלות, ולא רצו תשובות. הם רצו את האגדה שלהם שוב.

אולם לא היה מה לעשות בנידון, שוב, לא היה פתרון, ובלית ברירה נאלצו הכל לחזור אל סדר היום שלהם.

והחלון- החלון נשאר במקומו. לזמן מה. אך אף אחד לא שם ליבו אליו יותר. וכאשר עם השנים הם גם הפסיקו לראותו, נעלם הוא לחלוטין. העניין נשכח, הסיפור לא סופר עוד. אולי זה קרה, אולי לא. זה לא עניין אף אחד, ולאף אחד לא היה אכפת. היו להם דברים אחרים לעסוק בהם. דברים, ובכן, הרבה יותר חשובים.